

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818200475
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8818200475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu Y. A. T., T., so sídlom Y. XX, XXX XX P., S.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej R. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. X. R. XX/XX, XXX XX L. V. B., o zaplatenie 398,51 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 7Csp/15/2018-63 zo dňa 08. novembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania.

II. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 275,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 4.10.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 38 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia. Bolo dané stručné odôvodnenie a poučenie.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platný a účinný v rozhodnom období, § 37 ods. 1, § 39, § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 2, § 52 ods. 2, 3, § 53 ods. 1, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 467 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 191 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej Rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Vychádzal zo zistenia, že na základe O./O. o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 330,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s úrokmi a poplatkom za poskytnutie úveru v sume 453,48 Eur. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa nachádza údaj o RPMN vo výške 27,05% ročne (predpokladaná RPMN, ako aj RPMN po poskytnutí revolvingu) a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere je uvedený údaj o RPMN vo výške 26,53% ročne. Ročná úroková sadzba je uvedená v bode 5. a 6. formulára vo výške 17,78% ročne. Z oznámenia žalobcu o schválení úveru - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že týmto potvrdením žalobca žalovanej oznámil údaje o schválenom úvere, kde bola RPMN uvedená vo výške 26,53%. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy mali byť aj zmluvné dojednania. Oznámením o zosplatnení zo dňa 13.09.2015 žalobca oznámil žalovanej, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 2, 3, 4 vo výške spolu 54,79 Eur. Podľa kópie doručienky sa predmetné oznámenie vrátilo žalobcovi dňa 18.09.2015 s tým, že adresát je neznámy. Podľa výpisu z účtu vyplýva, že žalovanej bola dňa 24.04.2015 odoslaná na základe zmluvy suma 297,- Eur. Z priloženého dôkazu, a to karty klienta vyplýva, že žalovaná vykonala 2 úhrady, spolu vo výške 21,97 Eur.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná. Písomná forma predmetnej zmluvy nebola dodržaná, a to pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov týkajúceho sa výšky RPMN, keď žalobcom predložený návrh zmluvy bol vopred pripravený formulár, ktorý v spojení s Oznámením o schválení úveru dlžníkovi prijal dňa 24.04.2015 a neobsahoval zhodné údaje o RPMN, čo znamená, že ak tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické, tak nedošlo k uzatvoreniu zmluvy písomnou formou. Žalobca pri schvaľovaní úveru zmenil základný údaj o výške RPMN a takáto zmena sa považuje za nový návrh, ktorý už žalovanej nebol predložený k prijatiu, a teda nemohla ani vzniknúť platná zmluva o úvere na základe zmien, ktoré vykonal žalobca dňa 24.04.2015 a v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedošlo ani k platne uzatvorenej zmenenej zmluve. Skutočnosť, že žalovaná prijala takto zmenený návrh zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru však z vykonaného dokazovania nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Navyše poukázal na skutočnosť, že ku dňu kedy malo dôjsť k uzavretiu spornej zmluvy vyžadovalo ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. pre zmluvu o úvere písomnú formu, pričom jej nedostatok spôsobuje jej neplatnosť. Ďalej poukázal na to, že v prípade, ak by zmluvu nepovažoval za neplatnú v zmysle vyššie uvedeného, tak je potrebné poukázať aj na ďalšie skutočnosti, pre ktoré považuje predmetnú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v zmluve absentuje údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tiež osobitne poukázal na zmluvnú podmienku uvedenú v čl. 8. SANKCIE, bod 8.1 žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu zo dňa 24.04.2015, ktorej text vyhodnotil ako predtlačený, vopred naformulovaný bez možnosti, aby mohol do textu, konkrétne výšky zmluvnej pokuty zasiahnuť dlžník. Vzhľadom na charakter dojednania a začlenenia v texte právneho úkonu potom nemôžu byť žiadne pochybnosti, že predmetná zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nákladov spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky, tak žalobca nepreukázal zaslanie týchto upomienok ani reálne náklady, ktoré mu mali vzniknúť s uplatňovaním pohľadávky. Vzhľadom na vyššie uvedené má tak žalobca nárok iba na istinu úveru. Keďže z obsahu spisu mal za preukázané, že žalovanej bol poskytnutý úver len vo výške 297,- Eur (nie 330,- Eur) a jej úhrady predstavovali 21,97 Eur, tak zaviazal žalovanú na zaplatenie nesplatennej istiny vo výške 275,03 Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovaná sa s plnením svojho záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcov úspech predstavoval 69 % a úspech žalovanej 31 %. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 38 %.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v časti zamietajúceho výroku a výroku o náhrade trov konania. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že záver súdu o neuzavretí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o výške RPMN je v rozpore so zákonom a v zmysle platného právneho stavu nemôže za následok, že nedošlo k vzniku úverovej zmluvy. Uviedol, čo je dôležité pre vznik každej zmluvy, pričom určenie podstatných zložiek pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Občianskeho zákonníka

a týmto súd dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Poukázal na to, že hodnota RPMN nie je žiadnym zákonom stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy, a ak by uvedená hodnota bola podmienkou vzniku zmluvy, potom by citované zákonné ustanovenia nemali žiadny právny význam. Z uvedeného dôvodu tvrdil, že čiastkový záver súdu o nevzniknutí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o RPMN je v rozpore so zákonom. Závery súdu a rozhodnutie nadväzujúce na tieto závery napadol aj preto, že súd ani len nezodôvodnil na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o RPMN by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť a poukázal na to, že hodnota RPMN sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti ani dohodnúť nemôžu. Namietal, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN, pretože žiadosť žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedených skutočností tvrdil, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov a tiež nesprávne posúdil povahu nároku, ktorý si uplatňoval podanou žalobou a vo veci rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalované nároky v rozsahu v akom bola žaloba zamietnutá a zároveň mu priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100%.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou inou vadou konania, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. K námietke, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takáto iná vada však v posudzovanom spore odvolacím súdom zistená nebola, preto nedošlo k naplneniu tejto odvolacej námietky.

11. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

12. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). K naplneniu ani tejto odvolacej námietky nedošlo.

13. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

14. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami odvolateľa dopĺňa nižšie uvedené.

15. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o revolvingovom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie potom správne pristúpil k súdnej kontrole spotrebiteľskej formulárovej zmluvy.

17. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí Zmluvy o revolvingovom úvere je uvedenie RPMN a predpokladov pre jeho výpočet. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi ako aj súdu zistiť, na základe čoho dospel veriteľ (dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN, a či je výpočet RPMN správny, nakoľko aj nesprávne uvedenie RPMN zo strany dodávateľa (veriteľa) je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby RPMN nebolo uvedené (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015).

18. Z bodu 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere vyplýva, že žalovaná žiadala o poskytnutie revolvingového úveru za určitých konkrétnych podmienok uvedených v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom žalovanou bola žiadosť podpísaná dňa 21.04.2015. Žalobca však schválil úver s podmienkami špecifikovanými v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, pričom ním bola uvedená zmluva podpísaná dňa 24.04.2015.

19. Predmetný bod 6. tohto formulára obsahuje údaje o žalobcom schválenom revolvingovom úvere, kde je na rozdiel od žiadosti žalovanej uvedené RPMN za úver v inej výške, ako bolo požadované žalovanou. Predpokladaná RPMN za úver je v časti bodu 5. uvedená vo výške 27,05% a v časti 6. je uvedená vo výške 26,53%. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je taktiež RPMN uvedené vo výške 26,53%.

20. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný a určitý. Včasný vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu

na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalovanej bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a to bez toho, aby žalovanou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak žalobca mal v úmysle poskytnúť žalovanej úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalovanej o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmlúv označeného ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“.

22. Odvolací súd uvádza, že proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu a na fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy.

23. Ak teda žalobca v časti 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere uviedol iné údaje ako údaje uvedené v časti 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalovaná prijať. Žalobca teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. V žiadosti žalovanej bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 27,05%, pričom v zmysle údajov o schválení úveru žalobcom RPMN predstavovala výšku 26,53%. V tejto súvislosti neobstojí argument žalobcu, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jeho výpočet je konkrétne určený, jeho výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Údaj o RPMN preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalobcu. Žalobcovi tak nič nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci presnú, nie iba predpokladanú výšku RPMN a výšku RPMN po poskytnutí revolvingu) na uzavretie zmluvy predstrel žalovanej za účelom písomného vyjadrenia súhlasu žalovanej s takýmto novým návrhom.

24. K písomnému prijatiu nového návrhu v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo strany žalovanej nedošlo, a preto ani zmluva o revolvingovom úvere platne vzniknúť nemohla. Správne tak súd prvej inštancie uzavrel, že k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo, a teda žalobca má nárok len na vrátenie reálne poskytnutej istiny spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené preto súd prvej inštancie správne rozhodol o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

25. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplyvajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).